

Selección de POEMAS
XXIII Certame de Poesía e Imaxe
 En galego, sen filtro

LINGUA PORTUGUESA

São duas crianças lindas
 Mas são muito diferentes!
 Uma é toda desdentada,
 A outra é cheia de dentes...

Uma gosta de gelado
 A outra gosta de quentes.
 Uma tem cabelos longos,
 A outra corta eles rentes.

Não queira que sejam iguais,
 Aliás, nem mesmo tentes!
 São duas crianças lindas,
 Mas são muito diferentes!

Ruth Rocha

LINGUA ITALIANA (Variante siciliana)

manu, ucca
 uci, bamminu
 u munnu jè na cosa ca si tocca

isula, alivu
 ventu, lumia
 u munnu jè na cosa ca si ciauria

mari, cielu
 nuvula, muntagna
 rapemu i vrazza
 taliamu luntanu

amarì jè l'unica forma ri vita

Biagio Guerrera

*man, boca
 voz, neno
 o mundo é unha cousa que se toca*

*illa, oliveira
 vento, limón
 o mundo é unha cousa que se ole.*

*mar, ceo
 nube, montaña
 abramos os brazos
 miremos ao lonxe*

amar é a única forma de vida

LINGUA CATALÁ

A poqueta nit
 es perd estèril la bellesa
 de tots els paisatges
 perquè ningú no sap retindre-la
 a les seues mans
 Només la sensibilitat de certs ulls
 fotografia amb sals de zinc en la memòria
 els calius

Fernando Sabido Sánchez

*Ao escurecer
 pérde-se esterilmente a beleza
 de todas as paisaxes
 porque ninguén sabe retela
 entre as súas mans
 Só a sensibilidade de certos ollos
 fotografa con sales de zinc na memoria
 as brasas*

LINGUA ASTURIANA

Escribimos na llingua de la ñeve,
 palabras blancas que caen na tierra
 y nada semen nella, alpenes son
 un falagu húmedu nos sos llabios secos,
 un falagu namás y desfainse, bórrense.

Pablo Antón Marín Estrada

*Escribimos na lingua da neve,
 palabras brancas que caen ao chan
 e nada sementan nela, apenas son
 un afago húmedo nos seus beizos secos,
 un afago nada más e desfanse, bórranse.*

LINGUA ESTONIANA

Kui kirjutan,
karjatan sõnakuulmatuid sõnu
peaaegu võimatul nõlval
vaikuse kuru kõrval.

Doris Kareva

Cando escribo,
pastoreo palabras indómitas
nunha costa case imposíbel
no cavorco do silencio.

LINGUA GALEGA

Mira os avós.
Antes eran más grandes,
máis altos,
máis anchos...
pero devesen coma as follas sen zume.(...)

Os avós envellecen devagar,
pero ningúén pode arrincarles o sorriso,
porque gardan
o segredo do futuro,
máis alá dos seus ollos pequenos.

Ana María Fernández

LINGUA PERSA (FARSÍ)

گروزه فلک نیز بکاری بوده است.
آن مردهن جمع نگاری بوده است.

بیش از من و نویلند و نهاری بوده است
فرجا که فلک نمی شود روی زمین

Omar Jayyam

*Antes de ti e de min, noite e alba existían
e a celeste bóveda, fiel, o seu curso seguía.
calquera recuncho do mundo onde pos a túa planta
dunha fermosa doncela a pupila doe un día.*

LINGUA INDÍXENA DE MÉXICO. MIXTECO

NTUCHINUU

Me mayu kachi ñaa naan ntuchinuu matsa'nu.
ntakuiniyu nishikaa ntuchinui mini katsi ñaa nuni.
Keenchua ntisiniyu ñaa tsaakuña kuaku,
sansoo tsaakuña ta seei ncheei
ta kata,
ta skai cafe.
Nintakatuuñaa nuvaa ?Sakunchuaku maa?
Kasha ña sicaso yuha inikó kuaku:
yeenu kanara
nchaa'ka kuanu yuchaku.
Vichi kuñaa nikunta ini yuu
Vichi sika yucha iniyu
ra me ntuchinuu.

Nadia López García

OLLOS

Miña nai di que teño os ollos da miña bisavoa,
lembro os seus ollos mentres limpaba millo.
Moitas veces vina chorar,
chorar cando cociñaba,
cando cantaba,
cando poñía café.
É certo, pregunteille, por que chorás tanto mamá?
E ela dicíame, así, sen deixar de chorar:
porque nosoutras temos ríos dentro
e ás veces saen,
Os teus ríos áinda non medran,
pero pronto o farán.
Agora compréndoo todo,
agora teño ríos en min
e nos meus ollos.

LINGUA GREGA

Εῦδουσιν δ' ὄρέων
κορυφαῖ τε καὶ φάραγγες;
πρώτονές τε καὶ χαράδραι
ἄλλα τ' ἔρπετά τ' ὅσσα
τρέφει μέλαινα γᾶτα,
θῆρες τ' ὄρεσκῶιοι
καὶ γένος μελισσῶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἀλός·
εῦδουσιν δ' οἰωνῶν
φῦλα τανυπτερύγων.

Dormen as montañas,
os cumes e os vales,
e outeiros e barrancos,
e o bosque, e cantos animais
a terra escura cría,
e as feras do monte,
e o enxame das abellas,
e os monstros nos fondos do mar purpúreo;
e dormen as bandadas
de aves de longas ás.

LINGUA CASTELÁ

: ¿Quién es Antígona dentro de esta escena y que vamos a hacer con sus palabras?

: ¿Quién es Antígona González y qué vamos a hacer con todas las demás Antígonas?

: No quería ser una Antígona
pero me tocó.

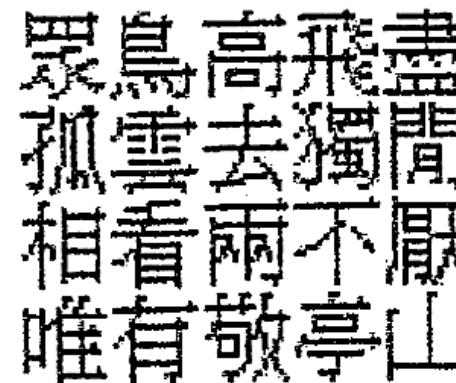
Sara Uribe

: Quen é Antígona dentro desta escena e que imos fazer coas súas palabras?

: Quen é Antígona González e que imos fazer con todas as demais Antígonas?

: Non quería ser unha Antígona
pñmais tocoume.

LINGUA CHINESA

LINGUA ME'PHAA DE MÉXICO

Ixé

Ajngáa lò
mamidii nè ná idu iya,
mastrakamijna nè gàjmàá ina,
majne gúkú ne xó xtáya,
asndo majanu
mbì i rí mataxii nè ixè
ni'tha xiñu'

Hubert Matiúwàa

A árbore

A nosa lingua brotará
por sempre nos mananciais,
pendurarase coas follas,
escamarase nos talos
ata facerse árbore
dixo a avoa.

LINGUA ÉUSCARA

Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen alde egingo.

Bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
eta nik...
txoria nuen maite.

Joxean Artze

Se eu lle tivese cortado as ás
sería meu,
non escaparía.

Pero así,
deixaría de ser paxaro.

E eu...
eu o que amaba era o paxaro.

LINGUA QUÉCHUA

Manaraq punchaw achikyachkaptinmi,
Urpikuna takiyninkunata qowanchik.
Llaqlaq urpipa taqratataq tuspasqanmi uyarikun
Chay sachapapuyuknininmanta
Tapan rurasqanpi,
Pichinkuchapassachansachanpawakachachkaptin.
Kay urpikuna hinam
Ñuqanchikpas takiyta qallaykunchik
Kaqmanta llaqtanchiktawasichananchikpaq.

Nora Alarcón

Antes de que naza o día,
As aves danno as súas melodías.
O peteirar sonoro dun peto
Óuveuse desde el céñit dunha árbore
Cando constrúe o seu niño,
E un pardal salta de póla en póla.
Tamén nosoutros como estas aves
Comezamos a cantar
Para reconstruír o noso pobo.

LINGUA AIMARA

Pilpintux munañampiw kuns luri,
uraqinak munatapar qhachillayasa,
amuchananakan mirantat uñtayasinana,
ch'iwinakax chúxñat thuquñapataki
qhilli khumunakar jayllintayasa.

Clemente Mamani Laruta

As bolboretas fan con gusto a actividade,
facendo cóxegas caprichosamente á terra,
observando as envolturas que van florecer,
para facer bailar as sombras de verðor,
e facer cantar os resentidos.

LINGUA CROATA

analogija propadanja tijela
i jesenskog propadanja
potpuna je
lišće se ponizno prepušta truljenju
uvlačimo prste u meso
opipavajući puls ljeta
jabukama koje skladištimo u podrum
još dugo poslije podnosit će studen
koja prodire u stanicja
a onda poput planeta
ući u vječnu orbitu oko zime

Monika Herceg

A analogía da decadencia corporal
e decadencia do outono
é total
as follas humildemente deixanse podrecer
nós metemos os dedos na carne
sentindo o pulso do verán
nas mazás que imos gardando no soto
moito despois aturarán o frío
que penetra nas células
e logo coma un planeta
entrar nunha órbita eterna arredor do inverno

LINGUA CASACA

Тереземді осып өтсе жарқанат,
Қақырынып қояды бір қарғалар.
Ай қызыарып тұмсығының үшүнда,
Ит ұлиды, жел қарасын қармалап. Қажып бітіп
қараңғылық зілінен,
Қабырғалар күбірлесті тұнімен.

Akberen Yelgezek

Contra a miña xanela, ás de morcego baten,
Os corvos grallan.
A lúa acórase, pouada no fociño
dun can que ouvea e morde o vento da noite. Esgotado
polo peso
da escuridade,
as paredes rosmaban unhas a outras.

LINGUA GALEGA

Vexo monstros alados
escamas da cor do sangue
que escintilan no escuro
das pupilas

acalemos a fera
que vela o soño

Alén de nós
habitan os dragóns
e tamén teñen medo.

Ana Varela

LINGUA PORTUGUESA (aniversario da irmandade con Vila do Conde)

ROMANCE DE VILA DO CONDE

Vila do Conde, esraiada
Entre pinhais, rio e mar...
_Lembra-me Vila do Conde,
Já me ponho a suspirar.

Vento norte, ai vento norte,
Ventinho da beira-mar,
Vento de Vila do Conde,
Que é minha terra natal!,
Nenhum remédio me vale
Se me não vens cá buscar,
Vento norte, ai vento norte,
Que em sonhos sinto assoprar...
[...]

Fado. 1941

José Régio